

חַת"ת לַשַּׁבֵּת קוֹדֵשׁ פְּרָטִיּוֹת שְׂמִינִי שַׁבָּת מְבֻרָכִים אֵייר פְּרָקִי אָבוֹת – פְּרָק א' כ"ד נִיסָן ה'תשפ"ג – שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִש"י

אם מִשְׁהוּ נוֹגַע בַּגּוֹפָה שֶׁל בַּעַל חַיִּים לֹא כָּשֵׁר שָׁמַת, הוּא נִהְיָ טָמֵא. אִם זֶה מִשְׁהוּ שָׁאִין אֶפְשָׁרוֹת לְהַכְשִׁיר אוֹתוֹ יֵשׁ לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.
ה' אוֹמֵר לָנוּ לֶאֱכֹל רַק בַּעֲלֵי חַיִּים, עוֹפוֹת וְדָגִים כְּשֵׁרִים בְּדֵי שְׁנֵהֲיָה קְדוּשִׁים, בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁה' קְדוֹשׁ.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ד לַחֲדָשׁ פְּרָקִים קי"ג-קי"ח

בְּקִרְיַאת שְׁמַע, לוֹמְדִים שֵׁשׁ לְאַהֲבֵי אֶת ה' "בְּכָל מְאֻדָּךְ". רִש"י מְסַבֵּיר שֶׁהַפְּנוּנָה הִיא גַם לְכָל מִדָּה שֶׁה' מוֹדֵד לָךְ בֵּין אִם ה' מִתְּנַהֵג בְּחֶסֶד אוֹ בְּגִבּוּרָה. רִש"י גַם נוֹקֵט דְּגָמָה: בְּפָרָק קט"ז, דוּד הַמְּלֶךְ מֵרָאָה פִּיצַד לְקַיִם זֹאת.

דוּד הַמְּלֶךְ אוֹמֵר: "צָרָה וְיָגוֹן אֲמָצָא, וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא". בְּסוֹף הַפָּרָק אוֹמֵר דוּד הַמְּלֶךְ: "כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא". שְׁנֵי הַפְּסוּקִים מְסַתְּיִמִים בְּאוֹתָם מְלִים "וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא".

בֵּין אִם דוּד הַמְּלֶךְ הִיָּה בְּצָרָה אוֹ שֶׁה' הִצִּיל אוֹתוֹ, הוּא אָהֵב אֶת ה' וּבְכָל מִצְבָּ קָרָא בְּשִׁמוֹ. זֹו אַחַת הַדְּרָכִים בְּהוֹן נִתֵּן לְעַבּוֹד אֶת ה' "בְּכָל מְאֻדָּךְ", עַל יְדֵי אֲהָבָה לַה' בְּאוֹתוֹ אֲפֹן בְּכָל עֵת.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אַמְרֵי פֶּרֶק מ"ב (כ"ג נִיסָן שְׁנַה פְּשוּטָה)

יהודים הם כמו כבשים, ויש לנו רועה. (הרועים האלו הם גם האשפזיזין- האורחים המיוחדים של חג הסוכות). כלם עוזרים לנו בעבודת ה'.

הרועים הם: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף דוד.

למשל, אברהם נתן לנו את מדת החסד, יצחק נתן את מדת הגבורה. וכן הלאה. משה רבינו נתן לנשמה של היהודי את הכח באמת להרגיש את ה'. (משה הראה לנו את ה' בקריעת ים סוף ובהר סיני, והנשמה שלו נותנת ליהודים כח שמאפשר לחוש את ה').

אבל זה לא הכל, ישנו משה רבינו בכל דור- הרבי של אותו הזמן. הרבי מקבל כח חזק ממשה רבינו כדי שיוכל ללמד את היהודים בדורו על ה', כדי שיוכלו להרגיש את ה' באמת.

בצורה כזו, אפשר באמת להרגיש "והנה ה' נצב עליו"- שה' משגיח עלינו וכך אפשר שתהיה היראה עליה מלמד האדמו"ר הזקן בתניא.

כאשר מסתכלים על תמונה של הרבי, הדבר עוזר לזכר שה' משגיח עלינו.

רוצים לשמוע משהו מיוחד? המקום שבו האדמו"ר הזקן מבאר את "והנה ה'" הוא התניא של יום י"א ניסן בשנה מעברת. ועכשו אנו מבינים מדוע- בגלל שהרבי הוא זה שנותן לנו את הכח להרגיש את הפסוק הזה.

היום יום / כ"ד ניסן

היום הוא היום התשיעי לעמר

ישנו מנהג שלא לומר שהחינו בימי ספירת העמר.

אצל כל אדם ישנם חלקים שאינם טובים. האם זה גורם להרגיש רע?

זה לא צריך להיות כן, אפילו בבית המקדש היה חלק מהעבודה לתקן את הדברים הלא טובים - השעיר של יום הכפורים שנשלח לעזאזל- מקום שמים שאף אחד לא גר בו ודחפו אותו מראש ההר. עלינו לעשות את אותו דבר עם כל הדברים הלא טובים אצלנו. עלינו לתקן את עצמנו על ידי שנתפטר מהדברים "הלא טובים" שנמצאים בתוכנו.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קס"ח

המצוה היומית, **מצוות לא תעשה קס"ח** היא שלמרות שלכנהן רגיל מתר להטמא על מישהו מקרובי משפחתו שנפטר, לכנהן גדול אסור.

רמב"ם / הלכות אבלות פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום לומדים שישנם דברים מסוימים אותם עושים אחרי שאדם נפטר רחמנא ליצלו.

פרק ג' - אחת ההלכות היא שאפילו שהכהנים צריכים להקפיד שלא להטמא, עבור נשיא או רבי כלם צריכים. כדי להראות כבוד מכיון שהם כמו אבא של כל העם ישראל.

פרק ד' - לומדים על כבוד המת.

פרק ה' - מלמד הלכות אבלות, כיצד על האדם לנהג כאשר קרוב משפחה נפטר.

דרכי החסידות / ספירת העמר- המשיך

היום נמשיך לעבד על מדת הגבורה. כמו שאמרנו אתמול, גבורה – זה להיות חזק. להתחזק ולהתגבר על היצר הרע שלנו.

הנה עוד דרך שאפשר לתרגל את מדת הגבורה:

לפעמים אדם רוצה להראות שהוא הכי מיוחד. הוא טוב יותר מהאחרים. הוא מהיר יותר, חזק יותר, חכם יותר, גבוה יותר, יפה יותר...

איך אנשים אחרים מרגישים באשר הוא עושה זאת? הם מרגישים רע.

אבל כאן אנו יכולים להשתמש בגבורה. במקום להראות שאנו טובים יותר, אפשר לחשב על הרגשות של האנשים האחרים. אם אנו יודעים מה שאנו אומרים או עושים יגרם לאנשים אחרים להרגיש רע, אפשר להשתמש במדת הגבורה ולא לומר זאת.

בא נאמר שילדה בשם שרה רואה קבוצת חברות. היא רוצה לספר להן משהו שהמורה אמרה לה- המורה חושבת שהעבודה של שרה היא הכי טובה בכל הכיתה. אבל אז, שרה נזכרת פתאום שהיא צריכה להשתמש במדת הגבורה. היא חושבת לעצמה: אם אחת מהחברות שלי היתה אומרת את זה, איך הייתי מרגישה. היא יודעת שהיתה מרגישה צער על כך שהעבודה שלה היא לא הכי טובה.

ולכן, שרה בוחרת שלא לספר להן מה אמרה המורה, ובמקום זה היא רק שואלת אם הן רוצות לשחק תופסת אתה.

זה גורם לכלם להרגיש טוב, ושרה התגברה! השתמשה במדת הגבורה בצורה הנכונה.